

GLASBA OČARA

Umetnost nas spremlja na vsakem koraku, njeno prav posebno mesto pa zavzema glasba. Tudi prvošolci smo ji zvesti – nanjo radi plešemo, z naših grl se oglašajo njeni ubrani (ali malo manj ubrani) toni, prisluhnemo različnim zvrstem ..., skratka glasba nas očara. Prav posebne iskre v očeh pa se prižgejo, ko na glasbeni oder vstopijo glasbila. Če pa so le-ta še nekaj posebnega, je vsa naša pozornost le pri njih.

Takšnega trenutka smo bili deležni v torek, 15. 3., ko smo se odpravili v Španske borce na predstavo Ponočnjaki. To avtorsko delo Petra Kusa je uvrščeno v katalog priporočenih gledaliških predstav za otroke Zlata paličica, po njenem ogledu pa bi jo zagotovo priporočili tudi mali in veliki gledalci, ki smo je bili deležni.

Zgodba, ki se dogaja ponoči, ko tudi mi pogosto ne moremo zaspiti in slišimo nenavadne glasove, ti pa nato dobijo še obliko, nam predstavi posebne junake – Ponočnjake. Ti predstavljajo nenavadne zvoke, ki v predstavi prihajajo iz prav posebnih glasbil, ki so sestavljena iz različnega odpadnega materiala. Odprtih ust in ušes smo jim prisluhnili, se jih na trenutke prestrašili, naslednjo minuto pa jim na ves glas zaploskali. Začarali so nas in vzbudili željo, da bi tudi mi imeli doma ali v šoli kakšno takšno glasbilo.

Foto: Boštjan Lah (pridobljeno z <https://peterkus.net/si/projects/ponocnjaki/>)

In želja se nam je uresničila. Sam g. Peter Kus je v četrtek, 24. 3., z dvema velikima zabojeva prišel k prvošolcem. Vtisi s predstave so bili še vedno živi, zato je bilo navdušenje ob odprtju zabojev še toliko večje. Pred nami so svoj glasbeni ples zopet odigrali Grdoglaska, Oblak, Komar, Veščča, Riba ... ali vsaj deli njih. Ugotavljali smo, katere predmete se lahko uporabi, da dobimo določen zvok in na oglašanje česa nas spominja.

Presenečenja pa ni bilo konec. G. Peter je s seboj prinesel veliko odpadnega materiala – tulcev, lesenih paličic, laksa, plastičnih ploščic ... Dobili smo nalogo, da si po navodilih izdelamo svoje glasbilo, ki bo morda odganjalo nočne glasove ali pa zgolj pričaralo oglašanje kakšne živali. Po ustvarjalnih, težkih, na čase celo »nevarnih« korakih izdelave, smo prispeli na cilj – glasbila so dobila svoj zven. Z veseljem smo jih preizkusili, komaj pa že čakamo, da nam uspe sestaviti iz njih cel orkester. Dobrodošli pri nas, da jih slišite.

Dva glasbena dopoldneva še vedno odmevata, dajeta glasbi mesto, ki ji pripada – da nas sprosti in očara. Hvala g. Petru Kusu in glasbenikom za odlično predstavo in delavnico.

Učiteljica Ana Vrenko in učenci 1. b

